

حکم درمان برای بستری

حکم درمان برای بستری بدان معنی است که شما باید در بیمارستان برای درمان بهداشت روان بستری بشوید، حتی اگر نمی خواهید این کار را بکنید.

حکم درمان برای بستری می تواند:

- اگر شما یک فرد بزرگسال باشید، تا شش (6) ماه طول بکشد
- اگر شما زیر 18 سال باشید، تا سه (3) ماه طول بکشد.

دادگاه بهداشت روان تصمیم خواهد گرفت که حکم درمان برای بستری چه مدت طول خواهد کشید.

حکم درمان در جامعه محلی

حکم درمان در جامعه محلی بدان معنی است که در حالی که شما در خانه زندگی می کنید می توانید درمان بهداشت روان دریافت کنید.

حکم درمان در جامعه محلی می تواند:

- اگر شما یک فرد بزرگسال باشید، تا 12 ماه طول بکشد
- اگر شما زیر 18 سال باشید، تا سه (3) ماه طول بکشد.

دادگاه بهداشت روان تصمیم خواهد گرفت که حکم درمان در جامعه محلی چه مدت طول خواهد کشید.

چرا حکم درمان برای من صادر شده است؟

شما به دلایل زیر نیاز به درمان فوری برای بیماری روانی دارید:

- برای جلوگیری از بدتر شدن بیماری تان
- برای جلوگیری از اینکه شما به طور جدی به خودتان یا به شخص دیگر آسیب برسانید.

درمان برای بیماری روانی

اگر حکم درمان برای شما صادر شده است، شما باید برای بیماری روانی تحت درمان قرار بگیرید.

شما می توانید در مورد درمان بهداشت روان تان تصمیم بگیرید. یک روانپزشک باید با شما در مورد اینکه چه نوع درمان بهداشت روانی می خواهید صحبت کند.

اگر شما با درمان موافق باشید، "رضایت آگاهانه" نامیده می شود.

این کتابچه به شما داده شده است چون یک حکم درمان برای شما صادر شده است. این کتابچه اطلاعاتی در مورد احکام درمان و حقوق قانونی و استحقاق شما تحت قانون بهداشت روان مصوب 2014 فراهم می نماید. یکی از اعضای گروه درمان با شما در مورد این اطلاعات صحبت خواهد کرد و به سوالات تان پاسخ خواهد داد.

اگر شما در هر زمانی سؤالی در مورد این اطلاعات یا حقوق تان دارید، توضیح بخواهید. شما می توانید از یک عضو گروه درمان، یک دوست، یکی از اعضای خانواده، یک وکیل، یک مدافع یا یک بازدید کننده از جامعه محلی سوال کنید.

نسخه هایی از این کتابچه آنلاین در:

www.health.vic.gov.au/mentalhealth در دسترس است.

حکم درمان چیست؟

حکم درمان توسط دادگاه بهداشت روان صادر می شود.

قبل از اینکه یک حکم درمان برای شما صادر شود شما باید در حال دریافت کردن درمان بر اساس حکم درمان موقت باشید.

حکم درمان به یک روانپزشک اجازه می دهد برای شما درمان اجباری برای بیماری روانی فراهم نماید.

"درمان اجباری" بدان معنی است که یک روانپزشک می تواند بیماری روانی شما را درمان کند حتی اگر شما آنرا نخواهید.

یک روانپزشک پزشکی است که در مورد کمک به افراد دارای بیماری روانی چیزهای زیادی می داند. یک روانپزشک که مجاز است درمان اجباری فراهم کند "روانپزشک مجاز" نامیده می شود.

دو نوع حکم درمان وجود دارد:

- حکم درمان برای بستری
- حکم درمان در جامعه محلی

برای دادن رضایت آگاهانه به درمان، شما باید بتوانید:

- اطلاعاتی که به شما در مورد درمان داده می شود را بفهمید
- اطلاعاتی که به شما در مورد درمان داده می شود را به یاد داشته باشید
- از اطلاعات ارائه شده در مورد درمان استفاده کنید یا آنها را سبک سنگین کنید
- تصمیمتان در مورد درمان را بیان کنید.

یک روانپزشک یا یکی دیگر از اعضای گروه درمان به شما کمک خواهد کرد که در مورد درمان بهداشت روانتان تصمیمگیری کنید.

برای کمک به شما در تصمیمگیری در مورد درمانتان، یک روانپزشک باید:

- به شما اطلاعات کافی بدهد تا به شما برای تصمیمگیری در مورد درمانتان کمک کند
- به شما وقت بدهد که قبل از تصمیمگیری، در مورد آن فکر کنید
- به شما بگوید که این درمان برای کمک به بهتر شدن شما چه کاری انجام خواهد داد
- به شما بگوید که چه درمانهای دیگری ممکن است به بهتر شدن شما کمک کند
- با شما در مورد هر گونه عوارض جانبی، ناراحتی یا خطرات ناشی از درمان یا درمانهای دیگر صحبت کند.

شما می توانید از روانپزشک هر گونه سوالی که در مورد درمانتان دارید را بپرسید. روانپزشک باید به سوالات شما به شیوه ای پاسخ دهد که شما آنها را بهتر بفهمید.

افراد دیگر نیز همچنین می توانند به شما کمک کنند تا در مورد درمان بهداشت روانتان تصمیمگیری کنید، از جمله:

- یکی از اعضای خانواده
- فرد منتخب شما
- سرپرست
- مراقبت کننده
- مدافع بهداشت روان.

اگر من درمان را نخواهم یا نتوانم تصمیمگیری کنم چه می شود؟

یک روانپزشک در مورد درمانتان تصمیم خواهد گرفت، اگر:

- شما با درمانی که روانپزشک فکر می کند به بهتر شدن شما کمک خواهد کرد موافق نیستید
- در زمانی که نیاز به تصمیمگیری وجود دارد، شما قادر به تصمیمگیری در مورد درمانتان نیستید.

اگر شما قادر به تصمیمگیری در مورد درمانتان نباشید، روانپزشک همچنان به نوع درمانی که شما می خواهید گوش خواهد داد.

روانپزشک همچنین به اظهاریه از پیش تهیه شده شما، اگر یکی داشته باشید، نگاه خواهد کرد.

اظهاریه از پیش تهیه شده توسط شما نوشته می شود. این اظهاریه می گوید که هنگامی که بیمار هستید چه نوع درمانی می خواهید.

روانپزشک همچنین به نظرات آشنایان شما در مورد درمانتان گوش خواهد داد:

- فرد منتخب شما
- سرپرست
- مراقبت کننده، در صورتی که تصمیم درمان به طور مستقیم بر مراقبت کننده یا نقش مراقبتی اش تاثیر خواهد گذاشت
- پدر یا مادر در صورتی که شما یک فرد جوان زیر 16 سال هستید
- معاون اداره خدمات انسانی در صورتی که شما تحت محافظت حکم معاون وزیر یا با حکم معاون وزیر تحت سرپرستی می باشید.

روانپزشک همچنین به هر گونه نظر دوم در مورد درمان بهداشت روان شما که به او داده شده است نگاه خواهد کرد.

روانپزشک همچنین در این مورد فکر خواهد کرد که اگر درمان برای شما فراهم نشود چه تاثیری بر بهداشت روان شما خواهد گذاشت.

حتی اگر شما در حال حاضر قادر به تصمیمگیری در مورد درمان بهداشت روانتان نیستید، ممکن است در زمان دیگری قادر به تصمیمگیری باشید.

جلسه استماع دادگاه بهداشت روان

دادگاه بهداشت روان تصمیم خواهد گرفت که آیا شما نیاز به درمان اجباری برای بیماری روانی دارید یا خیر.

این دادگاه یک سازمان مستقل است.

دادگاه یک رئیس و اعضای متعددی دارد که در سراسر ویکتوریا فعالیت می کنند. چهار گروه از اعضا وجود دارند:

- وکلا
- روانپزشکان
- پزشکان
- اعضای جامعه محلی که با بیماری های روانی آشنایی دارند.

اگر روانپزشک فکر کند که شما نیاز به درمان اجباری دارید، دادگاه یک جلسه استماع برگزار خواهد کرد.

در جلسه استماع دادگاه یک گروه سه (3) نفره از اعضا حضور خواهند داشت:

- یک وکیل
- یک روانپزشک یا یک پزشک
- یک عضو جامعه محلی.

دادگاه به نظرات شما در مورد این که آیا شما نیاز به درمان اجباری برای بیماری روانی دارید، گوش خواهد داد.

درخواست برای عدم افشای اطلاعات

روانپزشک ممکن است از دادگاه درخواست کند که از نگاه کردن شما به یک سند در مورد درمان بهداشت روان تان جلوگیری کند. این "درخواست برای عدم افشاء" نامیده می شود.

روانپزشک فقط در صورتی می تواند از نگاه کردن شما به یک سند جلوگیری کند که دادگاه این را بگوید.

دادگاه فقط در صورتی می تواند از نگاه کردن شما به یک سند در مورد بهداشت روان تان جلوگیری کند که اطلاعات در آن سند:

- ممکن است آسیب جدی به شما بزند
- ممکن است آسیب جدی به شخص دیگری بزند.

درخواست از دادگاه بهداشت روان برای متوقف کردن حکم درمان موقت تان

شما در هر زمان می توانید از دادگاه بهداشت روان درخواست کنید که حکم درمان تان را متوقف کند. این "درخواست برای ابطال" نامیده می شود.

دادگاه یک جلسه استماع برگزار خواهد کرد تا تصمیم بگیرد که آیا شما نیاز به درمان اجباری برای بیماری روانی دارید یا خیر.

شما می توانید از دادگاه دلایل برای این تصمیم را بصورت کتبی بخواهید. درخواست برای دلایل، معمولاً باید در عرض 20 روز کاری پس از تصمیم گیری ارائه شود.

پزشک، پرستار، روانپزشک یا عضوی دیگر از گروه درمان باید به شما برای تماس با دادگاه کمک کند.

شما همچنین می توانید برای تماس با دادگاه بهداشت روان از یک عضو خانواده، یک مراقبت کننده یا هر شخص دیگری که انتخاب می کنید کمک بگیرید.

مرخصی

شما می توانید از یک روانپزشک در مورد مرخصی از بیمارستان برای یک زمان کوتاه درخواست کنید. مرخصی ممکن است برای درمان یا پزشکی یا برای بازدید از خانواده یا دوستان یا برای هدف دیگری باشد.

اگر شما می خواهید مرخصی بگیرید باید با یک روانپزشک، پزشک، پرستار یا یکی دیگر از اعضای گروه درمانی صحبت کنید.

شما همچنین می توانید برای درخواست مرخصی از افراد زیر کمک بگیرید:

- یکی از اعضای خانواده
 - فرد منتخب تان
 - سرپرست
 - مراقبت کننده
 - هر فرد دیگری که شما انتخاب می کنید.
- روانپزشک شما تصمیم نهایی را در مورد درخواست مرخصی خواهد گرفت.

دادگاه همچنین به اظهاریه از پیش تهیه شما، اگر یکی داشته باشید، نگاه خواهد کرد.

دادگاه همچنین به نظرات آشنایان شما در مورد این که آیا شما نیاز به درمان اجباری برای بیماری روانی دارید یا خیر، گوش خواهد داد:

- روانپزشک مجاز
- فرد منتخب تان
- سرپرست
- مراقبت کننده، در صورتی که تصمیم درمان به طور مستقیم بر مراقبت کننده یا نقش مراقبتی اش تاثیر خواهد گذاشت
- پدر یا مادر در صورتی که شما یک فرد جوان زیر 16 سال هستید
- معاون اداره خدمات انسانی در صورتی که شما تحت محافظت حکم معاون وزیر یا با حکم معاون وزیر تحت سرپرستی می باشید.
- هر فرد دیگری که شما می خواهید به جلسه استماع بیاید و به شما کمک کند.

جلسه استماع در بیمارستانی که در آن تحت درمان هستید یا در یک درمانگاه عمومی برگزار خواهد شد.

بعضی وقت ها، جلسه استماع از طریق ارتباط ویدئویی خواهد بود.

شما از این حق برخوردار هستید که به جلسه بیایید و توسط هر فرد منتخب خود مورد پشتیبانی قرار بگیرید.

شما می توانید از یک وکیل در مورد آماده شدن برای جلسه استماع دادگاه کمک بخواهید.

وکیل همچنین می تواند در جلسه استماع به شما کمک کند تا نظراتان را در مورد این که آیا نیاز به درمان اجباری دارید یا خیر بیان کنید.

پزشک، پرستار، روانپزشک یا عضوی دیگر از گروه درمان باید به شما کمک کند تا با فردی که می خواهید در جلسه استماع به شما کمک کند تماس بگیرید.

دسترسی به اطلاعات برای جلسه استماع دادگاه بهداشت روان

شما از این حق برخوردارید که به هر گونه سند مربوط به شما که توسط خدمات بهداشت روان نگهداری می شود نگاه کنید.

"خدمات بهداشت روان" بیمارستان یا درمانگاه عمومی است که شما در آن تحت درمان بهداشت روان قرار دارید.

شما می توانید به این اسناد نگاه کنید تا در آمادگی برای جلسه استماع در دادگاه بهداشت روان به شما کمک کند.

روانپزشک باید اجازه دهد که شما حداقل 48 ساعت قبل از جلسه استماع دادگاه به این اسناد نگاه کنید.

روانپزشک یا یکی دیگر از اعضای گروه درمان می تواند به شما کمک کند که به اسناد مربوط به درمان بهداشت روان تان نگاه کنید.

شما همچنین می توانید برای نگاه کردن به اسناد از یک وکیل یا هر شخص دیگری که انتخاب می کنید کمک بگیرید.

درخواست علیه انتقال به یک خدمات بهداشت روان دیگر

شما ممکن است برای دریافت درمان اجباری برای بیماری روانی به یک خدمات بهداشت روان دیگر انتقال داده شوید.

شما فقط در صورتی انتقال داده خواهید شد که روانپزشک تان فکر کند این کار برای درمان تان ضروری است.

بعضی وقت ها، روانپزشک ارشد ممکن است به روانپزشک تان دستور دهد که درمان تان را به یک خدمات بهداشت روان دیگر انتقال دهد.

اگر شما نمی خواهید انتقال داده شوید باید با روانپزشک تان صحبت کنید.

شما همچنین می توانید از دادگاه بهداشت روان در خواست کنید که انتقال شما را متوقف کند.

دادگاه ترتیب یک جلسه استماع را خواهد داد تا به نظرات شما در مورد اینکه چرا نمی خواهید انتقال داده شوید، گوش دهد.

دادگاه همچنین به نظرات آشنایان شما در مورد انتقال تان گوش خواهد داد:

- فرد منتخب تان
- سرپرست
- مراقبت کننده، در صورتی که تصمیم درمان به طور مستقیم بر مراقبت کننده یا نقش مراقبتی اش تاثیر خواهد گذاشت
- پدر یا مادر در صورتی که شما یک فرد جوان زیر 16 سال هستید
- معاون اداره خدمات انسانی در صورتی که شما تحت محافظت حکم معاون وزیر یا با حکم معاون وزیر تحت سرپرستی می باشید.

دادگاه تصمیم خواهد گرفت که آیا شما باید به خدمات بهداشت روان جدید انتقال داده شوید یا خیر.

چنانچه شما قبل از جلسه استماع دادگاه انتقال داده شده اید، دادگاه تصمیم خواهد گرفت که آیا شما باید به خدمات بهداشت روان اصلی که در آن در حال درمان بوده اید برگردید یا خیر.

مداخلات محدود کننده (جداسازی و مهارسازی جسمانی)

”مداخلات محدود کننده“ نام دیگری برای ”جداسازی“ و ”مهارسازی جسمانی“ است.

جداسازی

”جداسازی“ زمانی است که یک فرد به تنهایی در یک اتاق نگه داشته می شود و نمی تواند در و پنجره ها را باز کند.

جداسازی تنها زمانی اتفاق می افتد که لازم باشد از فرد یا افراد دیگر در برابر آسیب های قریب الوقوع و جدی محافظت شود.

”قریب الوقوع“ شیوه دیگری برای گفتن ”خیلی زود“ می باشد.

اگر دیگر این دلایل وجود نداشته باشند، جداسازی باید فوراً متوقف شود.

جداسازی تنها وقتی می تواند مورد استفاده قرار گیرد که همه راه های دیگر متوقف کردن آسیب جدی:

- امتحان شده اند
- تصور می شود که در متوقف کردن آسیب جدی سودمند نیستند.

اگر جداسازی در مورد یک فرد استفاده می شود، روانپزشک باید افراد زیر را مطلع کند:

- فرد منتخب شخص
- سرپرست
- مراقبت کننده، در صورتی که استفاده از جداسازی به طور مستقیم بر مراقبت کننده یا نقش مراقبتی تأثیر داشته باشد
- پدر یا مادر در صورتی که فرد کمتر از 16 سال دارد
- معاون اداره خدمات انسانی در صورتی که شخص تحت محافظت حکم معاون وزیر یا با حکم معاون وزیر تحت سرپرستی می باشد.

مهارسازی جسمانی

”مهارسازی جسمانی“ زمانی است که از حرکت یک فرد به اطراف از طریق روش های زیر جلوگیری می شود:

- نگه داشتن فیزیکی بدن فرد
- استفاده از یک وسیله مانند یک بند یا تسمه یا پتو.

مهار کننده تنها در صورتی می تواند برای یک فرد مورد استفاده قرار گیرد که لازم باشد:

- از فرد یا افراد دیگر در برابر آسیب های قریب الوقوع و جدی محافظت شود
- فرد برای بیماری روانی درمان دریافت کند
- فرد برای یک وضعیت پزشکی درمان دریافت کند.

حقوق شما

شما از حق دریافت حمایت برخوردار هستید

شما می توانید برای بخواهید از یک عضو خانواده، یک مراقبت کننده یا هر شخص دیگری که انتخاب می کنید کمک بگیرید.

شما همچنین می توانید از کسی که می تواند به زبان شما صحبت کند کمک بگیرید.

پزشک، پرستار، روانپزشک یا عضوی دیگر از گروه درمان باید به شما کمک کند تا با فردی که می خواهید به شما کمک کند تماس بگیرید.

شما از این حق برخوردارید که با هر فردی که انتخاب می کنید ارتباط برقرار کنید

شما می توانید در زمانی که در بیمارستان هستید با هر فردی که انتخاب می کنید ارتباط برقرار کنید.

شما می توانید بطور خصوصی تماس تلفنی داشته باشید.

نامه های شما باز نخواهند شد.

یک پزشک، پرستار، روانپزشک یا عضوی دیگر از گروه درمان باید به شما کمک کند تا با هر فردی ارتباط برقرار کنید.

چنانچه لازم باشد از سلامت، ایمنی، یا رفاه شما یا فردی دیگر محافظت شود، یک روانپزشک می تواند از برقراری ارتباط شما با فرد دیگر جلوگیری کند.

یک روانپزشک نمی تواند از برقراری ارتباط شما با افراد زیر جلوگیری کند:

- یک وکیل
- کمیسیون رسیدگی به شکایات بهداشت روان
- دادگاه بهداشت روان
- روانپزشک ارشد
- یک بازدید کننده از جامعه محل.

چنانچه فکر می کنید که چیزی در مورد درمان تان درست نبوده است می توانید بی پرده صحبت کنید

شما می توانید در مورد خدمات بهداشت روانی که به شما داده شده است شکایت کنید.

شما می توانید با گروه درمانی یا کارکنان بیمارستان در مورد شکایت تان صحبت کنید. شما همچنین می توانید با کمیسیون رسیدگی به شکایات بهداشت روان یا فردی در دفتر کمیسیون صحبت کنید.

کمیسیون رسیدگی به شکایات بهداشت روان یک سازمان مستقل است که اطمینان حاصل می کند که خدمات بهداشت روان کارها را درست انجام می دهد.

کمیسیون اطمینان حاصل می کند که تمام ارزیابی ها و درمان در مطابقت با قانون هستند.

اگر این دلایل دیگر وجود نداشته باشند، استفاده از مهار کننده باید فوراً متوقف شود.

اگر یک فرد مهار شود، روانپزشک باید افراد زیر را مطلع کند:

- فرد منتخب شخص
- سرپرست
- مراقبت کننده، در صورتی که استفاده از مهارسازی جسمانی به طور مستقیم بر مراقبت کننده یا نقش مراقبت تاثیر داشته باشد
- پدر یا مادر در صورتی که فرد کمتر از 16 سال دارد
- معاون اداره خدمات انسانی در صورتی که شخص تحت محافظت حکم معاون وزیر یا با حکم معاون وزیر تحت سرپرستی می باشد.

اگر من جداسازی شده یا مهار شده باشم چه اتفاقی می افتد؟

اگر شما جداسازی شده یا مهار شده باشید:

- باید هر وقت که می خواهید، به شما غذا و آب داده شود
- باید به شما پتو و بالش و رختخواب داده شود
- باید به شما لباس داده شود
- شما باید قادر به استفاده از توالت باشید
- شما باید قادر به شستشو باشید.

اگر شما جداسازی شده یا مهار شده باشید:

- یک پزشک یا پرستار باید حداقل هر 15 دقیقه شما را چک کند تا ببیند که حالتان خوب هست یا خیر
- یک روانپزشک یا پزشک باید حداقل هر چهار (4) ساعت شما را معاینه کند تا مطمئن شود که حالتان خوب است یا خیر.

اگر شما مهار شده اید یک پزشک یا پرستار همچنین باید در تمام مواقع مراقب شما باشد تا مطمئن شود که حالتان خوب است.

واگذاری اختیارات

”واگذاری اختیارات“ به معنی دادن اجازه به کسی برای انجام کاری می باشد.

یک روانپزشک، پزشک یا پرستار باید اجازه برای استفاده از مداخله محدود کننده در مورد یک فرد را بدهد.

زمانی که دیگر دلایل استفاده از مداخله محدود کننده وجود نداشته باشد، مداخله محدود کننده باید فوراً متوقف شود.

انتخاب یک فرد منتخب

شما می توانید در هر زمان از فردی بخواهید که فرد منتخب تان باشد.

”فرد منتخب“ فردی است که شما می توانید انتخاب کنید تا در زمانی که به درمان اجباری نیاز دارید از شما مراقبت کند.

فرد منتخب شما می تواند یکی از افراد زیر باشد:

- یک عضو خانواده
- یک مراقبت کننده
- یک شریک زندگی
- هر فرد دیگری که شما انتخاب می کنید.

فرد منتخب شما اطلاعات زیادی در مورد درمان بهداشت روان تان دریافت می کند.

به این دلیل شما باید کسی را انتخاب کنید که شما را به خوبی می شناسد و فردی است که می توانید به او اعتماد کنید.

آن فرد باید موافقت کند که فرد منتخب شما باشد.

شما می توانید یک فرد منتخب خود را انتخاب کنید، اگر شما:

- می فهمید که یک فرد منتخب چه فردی است
- می فهمید که انتخاب یک فرد منتخب به چه معنی است.
- شما فرد منتخب را با از طریق روشهای زیر انتخاب می کنید:

- نوشتن آن
- امضا کردن سند.

این سند همچنین باید توسط یک ”شاهد“ امضا شود.

”شاهد“ می تواند یک روانپزشک، پزشک، پرستار یا یکی از اعضای گروه درمان، یک وکیل یا بعضی از افراد دیگر باشد.

شاهد باید بگوید:

- که شما می فهمید که یک فرد منتخب چه کسی هست
- که شما می فهمید که انتخاب یک فرد منتخب به چه معنی است.

شاهد نمی تواند شخصی باشد که شما او را بعنوان فرد منتخب انتخاب می کنید.

اگر شما نیاز به کمک داشته باشید، روانپزشک، پزشک، پرستار یا یکی دیگر از اعضای گروه درمان می تواند به شما کمک کند که فرد مورد منتخب تان را انتخاب کنید.

شما می توانید از هر فرد دیگری که انتخاب می کنید درخواست کمک کنید.

اگر شما از ارزیابی و درمان تان ناراضی هستید می توانید با کمیسیونر یا فردی در دفتر کمیسیونر صحبت کنید.

یک روانپزشک، پزشک، پرستار یا عضوی دیگر از گروه درمان باید به شما کمک کند تا با کمیسیونر صحبت کنید.

شما همچنین می توانید از یک عضو خانواده، یک مراقبت کننده یا هر فرد دیگری که انتخاب می کنید بخواهید به شما کمک کند تا با کمیسیونر صحبت کنید.

مشخصات تماس با دفتر کمیسیونر رسیدگی به شکایات بهداشت روان در آخر این کتابچه درج شده است.

نوشتن یک اظهاریه از پیش تهیه شده

یک اظهاریه از پیش تهیه شده می گوید هنگامی که شما بیمار هستید چه نوع درمانی را مایلید دریافت کنید.

شما می توانید یک اظهاریه از پیش تهیه شده را در هر زمانی بنویسید، اگر شما:

- می فهمید که اظهاریه از پیش تهیه شده چیست
- می فهمید که نوشتن اظهاریه از پیش تهیه شده به چه معنی است.

شما یک اظهاریه از پیش تهیه شده را به روشهای زیر تهیه می کنید:

- نوشتن آن
- امضا کردن سند.

این سند همچنین باید توسط یک شاهد امضا شود.

”شاهد“ می تواند یک روانپزشک، پزشک، پرستار یا یکی از اعضای گروه درمان، یک وکیل یا بعضی از افراد دیگر باشد.

شاهد باید بگوید:

- که شما می فهمید که اظهاریه از پیش تهیه شده چیست
- که شما می فهمید که نوشتن اظهاریه از پیش تهیه شده به چه معنی است.

اگر کمک بخواهید یک روانپزشک، پزشک، پرستار یا عضوی دیگر از گروه درمان می تواند به شما در تهیه یک اظهاریه از پیش تهیه شده کمک کند.

شما می توانید از هر فرد دیگری که انتخاب می کنید درخواست کمک کنید.

نظرات روانپزشکی دوم

شما می توانید در هر زمان یک نظر روانپزشکی دوم را درخواست کنید.

درخواست برای نظر روانپزشکی دوم از دریافت درمان اجباری شما جلوگیری نخواهد کرد.

در حالی که شما منتظر نظر روانپزشکی دوم هستید و حتی وقتی که گزارش نظر دوم را دریافت می کنید، روانپزشک شما همچنان می تواند به شما درمان اجباری ارائه بدهد.

”نظر روانپزشکی دوم“ بدان معنی است که روانپزشک دیگری شما را معاینه خواهد کرد و به شما خواهد گفت که فکر می کند شما:

• نیاز به درمان اجباری برای بیماری روانی دارید

• چه نوع درمان، بیماری روانی تان را بهتر درمان خواهد کرد

شما می توانید نظر روانپزشکی دوم را از روانپزشکی بخواهید که در بیمارستانی که در آن تحت درمان هستید کار نمی کند.

اگر شما نیاز به کمک داشته باشید، روانپزشک، پزشک، پرستار یا یکی دیگر از اعضای گروه درمان باید به شما کمک کند تا یک نظر روانپزشکی دوم دریافت کنید.

شما همچنین می توانید از بعضی از افراد دیگر بخواهید به شما در دریافت یک نظر روانپزشکی دوم کمک کنند:

• هر شخصی که شما می خواهید برای دریافت یک نظر روانپزشکی دوم به شما کمک کند

• یک سرپرست

• پدر یا مادر اگر شما یک فرد جوان زیر 16 سال هستید

• معاون اداره خدمات انسانی در صورتی که شما تحت محافظت حکم معاون وزیر یا با حکم معاون وزیر تحت سرپرستی می باشید.

روانپزشک دارای نظر دوم چه کاری انجام خواهد داد؟

روانپزشک دارای نظر دوم به نظرات شما در مورد موارد زیر گوش خواهد داد:

• آیا نیاز به درمان اجباری دارید

• چه درمان بهداشت روانی می خواهید.

روانپزشک دارای نظر دوم به اظهاریه از پیش تهیه شما، اگر یکی داشته باشید، نگاه خواهد کرد.

اظهاریه از پیش تهیه شده توسط شما نوشته می شود. این اظهاریه می گوید هنگامی که بیمار هستید چه نوع درمانی را مایلید دریافت کنید.

روانپزشک دارای نظر دوم همچنین به نظرات آشنایان شما در مورد درمان تان گوش خواهد داد:

• فرد منتخب تان (کسی که شما می توانید انتخاب کنید تا اگر نیاز به درمان اجباری داشته باشید از شما مواظبت کند)

• سرپرست

• مراقبت کننده، در صورتی که تصمیم درمان به طور مستقیم بر مراقبت کننده یا نقش مراقبتی اش تاثیر خواهد گذاشت

• پدر یا مادر در صورتی که شما یک فرد جوان زیر 16 سال هستید

• معاون اداره خدمات انسانی در صورتی که شما تحت محافظت حکم معاون وزیر یا با حکم معاون وزیر تحت سرپرستی می باشید.

روانپزشک دارای نظر دوم آنگاه به شما گزارشی کتبی درباره آنچه که در مورد درمان اجباری تان فکر می کند ارائه خواهد داد.

روانپزشک دارای نظر دوم همچنین یک نسخه از گزارش کتبی را به روانپزشک درمانگران و افراد زیر ارائه خواهد داد:

• فرد منتخب تان

• سرپرست

• مراقبت کننده، در صورتی که تصمیم درمان به طور مستقیم بر مراقبت کننده یا نقش مراقبتی اش تاثیر خواهد گذاشت

• پدر یا مادر در صورتی که شما یک فرد جوان زیر 16 سال هستید

• معاون اداره خدمات انسانی در صورتی که شما تحت محافظت حکم معاون وزیر یا با حکم معاون وزیر تحت سرپرستی می باشید.

اگر روانپزشک دارای نظر دوم، درمان متفاوتی را برای من توصیه کند چه اتفاقی می افتد؟

روانپزشک شما باید گزارش نظر دوم را بخواند و در مورد اینکه آیا درمان تان را تغییر دهد یا خیر فکر کند.

این ”مراعات کردن“ گزارش نظر دوم نامیده می شود.

روانپزشک شما مجبور نیست درمان تان را تغییر دهد.

اگر روانپزشک شما درمان اجباری تان را تغییر ندهد، در این صورت او:

• باید بگوید که درمان تان را تغییر نمی دهد

• باید بگوید که چرا درمان تان را تغییر نمی دهد.

روانپزشک شما همچنین باید به شما بگوید که می توانید از روانپزشک ارشد بخواهید تا در مورد درمان تان تجدید نظر کند.

روانپزشک ارشد، یک روانپزشک ارشد شاغل در اداره بهداشت است. نقش روانپزشک ارشد کمک به ارائه دهندگان خدمات در بهبود کیفیت و ایمنی خدمات شان است.

”تجدید نظر“ بدان معنی است که روانپزشک ارشد به گزارش روانپزشک دارای نظر دوم نگاه خواهد کرد. روانپزشک ارشد خواهد گفت که فکر می کند:

- آیا شما نیاز به درمان اجباری برای بیماری روانی دارید یا خیر
 - چه نوع درمانی، بیماری روانی تان را بهتر درمان خواهد کرد.
- اگر روانپزشک ارشد فکر کند که درمان ضروری است، او ممکن است:
- شما را معاینه کند
 - به سوابق بالینی تان نگاه کند
 - به اظهاریه از پیش تهیه شده شما، اگر یکی داشته باشید، نگاه کند
 - با روانپزشک مجاز و سایر کارکنان دخیل در درمان تان صحبت کند.
- در موقع تصمیم گیری برای توصیه تغییرات در درمان شما، ممکن است روانپزشک ارشد نظرات افراد زیر را در نظر بگیرد:
- فرد منتخب تان
 - سرپرست
 - مراقبت کننده، در صورتی که تصمیم درمان به طور مستقیم بر مراقبت کننده یا نقش مراقبتی اش تاثیر خواهد گذاشت
 - پدر یا مادر در صورتی که شما یک فرد جوان زیر 16 سال هستید
 - معاون اداره خدمات انسانی در صورتی که شما تحت محافظت حکم معاون وزیر یا با حکم معاون وزیر تحت سرپرستی می باشید.
- روانپزشک ارشد ممکن است به روانپزشک شما دستور دهد که درمان اجباری برای بیماری روانی شما را تغییر دهد.

برای کسب اطلاعات بیشتر یا کمک خواستن از افراد دیگر

شما می توانید با نهادهای زیر تماس بگیرید:

دادگاه بهداشت روان یک دادگاه مستقل است که احکام درمان صادر می کند و درخواست های بیماران برای ابطال احکام درمان موقت یا احکام درمان، درخواست ها علیه انتقال به خدمات بهداشت روان دیگر را می شنود و به صورت دوره ای احکام بیماران امنیتی را بررسی می کند. دادگاه همچنین درخواست ها برای درمان شوک الکتریکی و جراحی مغز و اعصاب برای بیماری روانی را می شنود.

تلفن: 9032 3200

تلفن رایگان: 1800 242 703

فکس: 9032 3223

ایمیل: mht@mht.vic.gov.au

وب سایت: www.mht.vic.gov.au

آدرس: دادگاه بهداشت روان Mental Health Tribunal

Level 30, 570 Bourke Street

MELBOURNE VIC 3000

کمیسیون رسیدگی به شکایات بهداشت روان یک نهاد مستقل برای شکایات است که می تواند در مورد هر گونه نگرانی یا شکایتی که شما ممکن است در مورد خدمات بهداشت روانی که دریافت می کنید داشته باشید به شما کمک کند.

تلفن رایگان: 1800 246 054

ایمیل: help@mhcc.vic.gov.au

وب سایت: www.mhcc.vic.gov.au

آدرس: کمیسیون رسیدگی به شکایات بهداشت روان

Level 26, 570 Bourke Street

MELBOURNE VIC 3000

لیگال اید ویکتوریا Legal Aid اطلاعات قانونی، آموزش و مشاوره رایگان در مورد بسیاری از حوزه های قانونی فراهم می کند. این نهاد یک خدمات مشاوره بازدید برای بسیاری از بیماران بستری در تسهیلات بهداشت روان در ملبورن و بسیاری از بیماران بستری در تسهیلات بهداشت روان منطقه ای فراهم می کند.

برای کسب اطلاعات در مورد قانون و اینکه چگونه ما می توانیم به شما کمک کنیم، با لیگال اید Legal Aid به شماره **1300 792 387** تماس بگیرید.

اطلاعات بیشتر در وب سایت لیگال اید Legal Aid ویکتوریا در

www.legalaid.vic.gov.au موجود است.

مرکز قانونی بهداشت روان در عصرهای سه شنبه و پنجشنبه بین ساعات 6.30 عصر و 8.30، خدمات مشاوره قانونی رایگان ارائه می دهد.

تلفن: 9629 4422

اطلاعات بیشتر در وب سایت مرکز قانونی بهداشت روان در

www.communitylaw.org.au/mhlc موجود است.

بازدید کنندگان از جامعه محلی افرادی هستند که از خدمات بهداشت روان بازدید می کنند و می توانند در مورد هر گونه سوال، کسب حمایت یا حل و فصل مسائل مربوط به خدمات بهداشت روان که دریافت می کنید به شما کمک کنند.

تلفن: 1300 309 337